

Főoldal > ... > Családi Ügyek, Öröklés > Öröklés > Öröklés > Bulgaria

Öröklés

 Bulgária

Tartalomszolgáltató:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

A tájékoztatók elkészítésében közreműködött az [Európai Unió Közjegyzőseinek Tanácsa \(CNUE\)](#).

1 Hogyan készül a végintézkedés (végrendelet, közös végrendelet, öröklési szerződés)?

Végrendelet útján bármely, 18. életévét betöltött, szellemileg ép személy rendelkezhet a vagyonáról halála esetére.

Az örökhagyó a végrendeletben a teljes vagyonáról rendelkezhet. A bolgár jog sajátossága, hogy az örökhagyó vagy a végrendelet nélkül elhunyt személy vagyonát terhelő kötelest a végintézkedések semmilyen esetben sem érintik, azok tehát csak a vagyon rendelkezés alá eső részére vonatkozhatnak.

A végintézkedések érinthetik az örökhagyó teljes vagyonát, e vagyon egy részét, vagy egy konkrét vagyontárgyat.

A végintézkedés feltételhez kötött is lehet.

Az öröklésről szóló törvény meghatározott alaki követelményeket ír elő a végintézkedésekre nézve, és az ettől eltérően készített eszközök érvénytelenek.

Említést érdemel, hogy a bolgár jog nem teszi lehetővé, hogy azonos végrendeletben kettő vagy több magánszemély tegyen végintézkedést, függetlenül attól, hogy az kölcsönös előnyükre vagy harmadik fél előnyére szolgálna.

A jog kétfajta végrendeletről rendelkezik: a kézírással készült végrendeletről és a közjegyzői okiratba foglalt végrendeletről.

A kézírással készült végrendeletet teljes egészében az örökhagyónak kell saját kezűleg írnia. Azt az örökhagyónak továbbá dátummal és aláírással kell ellátnia. Az aláírásnak a végintézkedések alatt kell szerepelnie. A végrendelet közjegyzőnél zárt borítékban letétbe helyezhető. Ebben az esetben a közjegyző letéti nyilatkozatot csatol a borítékhoz. A nyilatkozatot az örökhagyó és a közjegyző aláírják, és az külön nyilvántartásba kerül.

A közjegyzői okiratba foglalt végrendelet közjegyzőnél vagy más személynél letétbe helyezhető, utóbbi személy az örökhagyó haláláról való tudomásszerzésekor köteles intézkedni a végrendelet közjegyző általi közzététele iránt.

Amennyiben e személy ezt elmulasztja, az érdekelt felek az öröklés megnyíltának helye szerinti kerületi bírósági bírónak fordulhatnak, hogy tűzzön határidőt a végrendeletnek a közjegyzőhöz - közzétételi céllal - történő

benyújtására.

A közjegyző a végrendeletet úgy teszi közzé, hogy a végrendelet állapotát ismertető nyilatkozatot fogalmaz meg, és feljegyzi a végrendelet felbontását. A nyilatkozatot a végrendeletet bemutató személy és a közjegyző írja alá. A nyilatkozathoz mellékelik azt az iratot, amelyre a végrendeletet írták, és a fent említett személyek minden oldalt kézjegyükkel látnak el.

A közjegyzői okiratba foglalt végrendeletet a közjegyző két tanú jelenlétében készíti el.

Az örökgyógyó szóban nyilatkozik végakarataról a közjegyző előtt, aki azt a nyilatkozatnak megfelelően lejegyzi, majd a két tanú jelenlétében újra felolvassa az örökgyógyónak. A közjegyző feltünteti ezen alakóságok teljesülését a végrendeleten, és megjelöli a végrendeletkezés helyét és idejét. A végrendeletet ezt követően az örökgyógyó, a közjegyző és a tanúk is aláírják.

Ha az örökgyógyó nem tudja aláírni a végrendeletet, ki kell fejtenie ennek indokát, a közjegyző pedig a végrendelet felolvasása előtt feljegyzi ezt a nyilatkozatot.

A közjegyzői okiratba foglalt végrendelet közzététele érdekében az annak letéti őrzésével megbízott közjegyző a végrendelet állapotát ismertető nyilatkozatot fogalmaz meg, amelyben feljegyzi a végrendelet felbontását. A nyilatkozatot a közjegyző aláírja. A nyilatkozathoz mellékelik azt az iratot, amelyre a végrendeletet írták, és a fent említett személyek minden oldalt kézjegyükkel látnak el.

A végrendelet visszavonható az új végrendeletben tett kifejezett nyilatkozattal, vagy közjegyzői okiratban, amelyben az örökgyógyó kifejezetten úgy nyilatkozik, hogy korábbi végintézkedéseit részben vagy egészben visszavonja.

2 Nyilvántartásba kell-e vetetni a végintézkedést, és ha igen, hogyan?

A hatályos nyilvántartásba vételi szabályok alapján az ingatlant vagy ingatlannal kapcsolatos jogokat érintő, közzétett végrendeletek másolatát nyilvántartásba kell venni.

Ezen felül valamennyi nyilvántartás alfabetikus sorrendbe rendezett jegyzéket vezet a közjegyzőnél letétbe helyezett vagy közjegyzői okiratba foglalt végrendeletekről. E jegyzékbe szintén bejegyzik azon örökgyógyók nevét, akiknek a közjegyzői okiratba foglalt végrendeletét a közjegyző végrehajtotta, a visszavont végrendeleteket, valamint azon örökgyógyókat, akiknek a kézzel írott végrendeletét közjegyzőnél letétbe helyezték. Ilyen esetben a közjegyzői okiratot vagy a kézzel írott végrendeletet őrző közjegyző nevét az örökgyógyó neve mellett feltüntetik.

3 Korlátozott-e a végintézkedési szabadság (van-e például kötelesrész)?

Amint az már említésre került, a bolgár jog korlátozza a végintézkedési szabadságot. E korlátozások az örökgyógyó közeli hozzátartozóinak érdekeit szolgálják: a túlélő házastárs, a gyermekek, illetve leszármazók (gyermekek vagy unokák) hiányában az elhunyt szülei.

E korlátozások az öröklésről szóló törvény 28. és 29. cikkében található, és csak azokra az esetekre vonatkoznak, amikor az örökgyógyónak vannak leszármazói, túlélő szülei vagy túlélő házastársa. Ilyen esetekben az örökgyógyó nem tehet olyan intézkedést és nem adhat olyan vagyoni ajándékot, amely csorbítaná az e személyeknek fenntartott kötelesrészt. A kötelesrészen felüli vagyonrész képezi az örökgyógyó végintézkedés alá vonható vagyonát.

Ha az örökgyógyónak nincsen túlélő házastársa, a jog a kötelesrészt az alábbiak szerint határozza meg:

1. egy gyermek (az örökbefogadottat is ideértve) vagy e gyermek leszármazói esetén: az örökgyógyó vagyonának fele;
2. két vagy több gyermek vagy leszármazóik esetén: az örökgyógyó vagyonának kétharmada.

A túlélő szülő vagy szülők kötelesrésze a vagyon egyharmada, a túlélő házastárs kötelesrésze, ha ő az egyedüli örökös, akkor az örökség fele, ha pedig az elhunyt szülei még élnek, akkor az örökség egyharmada.

Ha vannak leszármazók és túlélő házastárs, a túlélő házastárs kötelesrésze megegyezik az egyes gyermekek kötelesrészével. Ebben az esetben a végintézkedés alá vonható vagyon egy gyermek esetén a vagyon egyharmada, két gyermek esetén a vagyon egynegyede, három vagy több gyermek esetén pedig a vagyon egyhatoda.

4 Ki mennyit örököl végintézkedés hiányában?

Ha az elhunyt nem végrendelkezett, a hagyatékot a törvényes örökösök öröklik az alábbiakban ismertetett szabályok szerint:

Ha az elhunyt egyedülálló volt és nem voltak gyermekei, a túlélő szülő vagy szülők egyenlő arányban részesülnek a vagyonból (az öröklésről szóló törvény [ZN] 6. cikke).

Ha az elhunyt csak másodfokú vagy távolabbi felmenővel rendelkezik, az elhunythoz legközelebbi felmenők egyenlő arányban öröklnek (a ZN 7. cikke).

Ha csak túlélő testvérek vannak, ők egyenlő részeket öröklnek (a ZN 8. cikkének (1) bekezdése).

Ha csak túlélő testvérek és másodfokú vagy távolabbi felmenők vannak, az előbbiek öröklik a vagyon kétharmadát, az utóbbiak egyharmadát (a ZN 8. cikkének (2) bekezdése).

Ha az elhunyt egyedülálló volt, de vannak túlélő gyermekei (beleértve az örökbefogadottakat is), akkor a gyermekek egyenlő arányban öröklnek (a ZN 5. cikkének (1) bekezdése). A korábban elhunyt gyermek örökrésze az öröklési rendben leszármazóira száll (képviselő).

Ha az elhunyt után házastárs marad hátra, de gyermekek, felmenők, testvérek vagy azok leszármazói nem, a házastárs örökl a teljes vagyont (a ZN 9. cikke).

Ha a házastárs a felmenőkkel vagy a testvérekkel, vagy azok leszármazóival együtt örökl az elhunyt vagyonát, és az öröklésre a házasságkötést követően kevesebb mint 10 évvel kerül sor, örökrésze a vagyon felét teszi ki. Egyébként a házastárs a vagyon kétharmadát örökl. Ha a házastárs a felmenőkkel és a testvérekkel, vagy azok leszármazóival együtt örökl az elhunyt vagyonát, akkor az örökrész az előbbi esetben a vagyon egyharmadát, utóbbi esetben a vagyon kétharmadát teszi ki.

Ha az elhunyt után házastárs és gyermekek maradnak hátra, a házastárs és a gyermekek egyenlő arányban öröklnek (a ZN 9. cikkének (1) bekezdése).

Ha nincsen öröklésre jogosult személy a fentebb ismertetett helyzetekben, vagy valamennyi örökös visszautasítja az örökséget vagy elveszíti az örökség elfogadására vonatkozó jogát, a hagyaték az államra száll, kivéve az ingó vagyont, a lakóingatlant, a műhelyt és a garázst, valamint az elsődlegesen lakásépítésre szolgáló telket és ingatlant, amely a helye szerinti településnek a tulajdonába kerül.

5 Melyik hatóság illetékes a következőkben?

5.1 öröklési ügyek

Az elfogadás az öröklés megnyílt szerinti kerületi bíróság bírójához benyújtott írásbeli kérelemmel teljesíthető, amely esetben az elfogadást külön nyilvántartásban rögzítik.

Akkor is az öröklés elfogadásáról beszélhetünk, ha az örökös - írásbeli kérelem benyújtása nélkül - egyértelműen az örökség elfogadására irányuló szándékra utaló cselekményt tesz, vagy ha az örökös elrejt az örökölt vagyont. Ez utóbbi esetben elveszíti az elrejtett vagyonból való részesedéshez fűződő jogát.

Az örökség ettől eltérően hagyatéki leltár alapján is elfogadható, amely esetben az örökös csak az átvett hagyaték összegéig felel.

Ilyen esetekben, az örökség hagyatéki leltár alapján történő elfogadását írásban kell bejelenteni a kerületi bírósági bíró előtt attól a naptól számított három hónapon belül, amikor az örökös értesült az öröklés megnyíltáról. A kerületi bírósági bíró legfeljebb három hónappal meghosszabbíthatja e határidőt.

A kerületi bíróság bírja bármely érdekelt fél kérelmére az öröklésre jogosult idézését követően határidőt tűz e jogosult számára, hogy nyilatkozzon az örökség elfogadásáról vagy visszautasításáról. Ha a bíróság előtt az örökös szemben keresetet indítottak, az eljáró bíróság tűz határidőt. Ha e határidőn belül az örökös nem ad választ, elveszti az örökség elfogadásával kapcsolatos jogosultságát.

Ebben az esetben az örökös nyilatkozatát az öröklés elfogadásáról vagy visszautasításáról vezetett külön nyilvántartásban rögzítik.

Az örökség hagyatéki leltár alapján történő elfogadása kötelező a 18 év alatti személyek, a cselekvőképtelen személyek, valamint az állami és közjogi szervezetek számára, és az elfogadást írásban kell bejelenteni az öröklés megnyíltáról való tudomásszerzéstől számított három hónapon belül. Az elfogadást az öröklés megnyíltának helye szerinti kerületi bíróságon vezetett külön nyilvántartásban rögzítik.

Az örökös halálakor a kézzel írott végrendelet birtokosának a végrendelet közzététele érdekében fel kell keresnie a közjegyzőt.

Az érdekelt felek az öröklés megnyíltának helye szerinti kerületi bírósági bíróhoz fordulhatnak, hogy tűzzön határidőt a végrendeletnek a közjegyzőhöz – közzétételi céllal – történő benyújtására.

A közjegyző a végrendeletet úgy teszi közzé, hogy a végrendelet állapotát ismertető nyilatkozatot fogalmaz meg, és feljegyzi a végrendelet felbontását. A nyilatkozatot a végrendeletet bemutató személy és a közjegyző írja alá. A nyilatkozathoz mellékelik azt az iratot, amelyre a végrendeletet írták, és a fent említett személyek minden oldalt kézjegyükkel látnak el.

Ha a végrendeletet közjegyzői letétbe helyezték (a ZN 25. cikkének (2) bekezdése), a fenti lépéseket az érintett közjegyző teszi meg.

5.2 az örökség elfogadását vagy visszautasítását kimondó nyilatkozat átvétele

Az öröklésre az elfogadással kerül sor. Az elfogadás az öröklés megnyíltával hatályosul.

Eltekintve attól az esettől, amikor az elfogadás szándékát kifejezett írásbeli kérelemmel egyértelműen kifejezésre juttatják, akkor is az öröklés elfogadásáról beszélhetünk, ha az örökös – írásbeli kérelem benyújtása nélkül – egyértelműen az örökség elfogadására irányuló szándékra utaló cselekményt tesz, vagy ha az örökös elrejt az örökölt vagyont. Ez utóbbi esetben elveszti az elrejtett vagyomból való részesedéshez fűződő jogát.

A kerületi bíróság bírja bármely érdekelt fél kérelmére az öröklésre jogosult idézését követően határidőt tűz e jogosult számára, hogy nyilatkozzon az örökség elfogadásáról vagy visszautasításáról. Ha a bíróság előtt az örökös szemben keresetet indítottak, az eljáró bíróság tűz határidőt.

Ha e határidőn belül az örökös nem ad választ, elveszti az örökség elfogadásával kapcsolatos jogosultságát.

Ebben az esetben az örökös nyilatkozatát az öröklés elfogadásáról vagy visszautasításáról vezetett külön nyilvántartásban rögzítik.

Az öröklés visszautasítása esetén a fenti eljárást kell követni, és a nyilvántartásba vétel is hasonlóan alakul.

Szintén figyelemmel kell lenni a helyi adókról és illetékekről szóló törvény 43. cikkében előírt, a bankokat, a biztosítótársaságokat és egyéb vállalatokat, valamint az olyan egyéb szervezeteket terhelő kötelezettségre, amelyek letétkezelői vagy kötelezettjei a tudomásukra jutott örökléssel érintett értékpapíroknak, pénznek vagy egyéb vagyonnak, hogy az adott vagyonról leltárt küldjenek az öröklés megnyílt szerinti önkormányzatnak, mielőtt az ilyen vagyont kifizetik, átadják vagy átruházzák.

5.3 a hagyomány elfogadását vagy visszautasítását kimondó nyilatkozat átvétele

Az öröklés elfogadására vagy visszautasítására irányuló eljárást kell alkalmazni.

5.4 a kötelesrész elfogadását vagy visszautasítását kimondó nyilatkozat átvétele

A kötelesrész visszautasítására vagy elfogadására nem vonatkozik külön eljárás. Az a kötelesrésze jogosult

örökös, aki hagyományrendelés vagy ajándékozás miatt nem kapja meg teljes kötelesrészét, a bírósághoz fordulhat e hagyományok és ajándékok olyan mértékű csökkentése iránt, hogy a kötelesrész kiegészíthető legyen az érintett örökösnek juttatott hagyományok és ajándékok levonását követően (a szokásos ajándékok kivételével).

Ha az az örökös, akit kötelesrészét tekintve hátrány ért, nem törvényes örökösrel szemben gyakorolja öröklési jogát, akkor az öröklést hagyatéki leltár alapján kell elfogadnia.

A végintézkedés alá vonható rész és az örökös kötelesrésze összegének megállapítása céljából az örökgyóának a halálakor tulajdonát képező valamennyi vagyontárgyat – a tartozásoknak és az örökség bármely növekményének az öröklésről szóló törvény 12. cikkének (2) bekezdése szerinti levonását követően – össze kell vonni a hagyatékbá. Ehhez a szokásos ajándékok kivételével hozzá kell számítani az ajándékokat az ajándékozáskori jogi helyzetüktől, továbbá ingatlan esetében az öröklés megnyíltakori értéküktől, ingó esetében az ajándékozáskori értéküktől függően.

Az örökgyó eltérő rendelkezésének hiányában a végrendeleti rendelkezéseket arányosan mérséklík, nem téve különbséget az örökösök és a hagyományosok között.

6 Az öröklés rendezésére vonatkozó, tagállami jog szerinti eljárás rövid leírása, beleértve a hagyatéék felszámolását és az eszközök felosztását (indít-e például hivatalból örökösödési eljárást a bíróság vagy más illetékes hatóság)

A hagyatéék bírói úton vagy önkéntes felosztás alapján számolható fel.

Részesedésüktől függetlenül valamennyi társtulajdonos jogosult a felosztásra. Az egyes örökösök a részesedésüket – amennyiben megvalósítható – természetben is kérhetík, a részesedések közötti egyenlőtlenségek pedig pénzzel rendezhetők.

Az önkéntes felosztást valamennyi társtulajdonos beleegyezésével kell végrehajtani. Az önkéntes felosztásra szerződés keretében kerül sor. A tulajdonjogi törvény 35. cikkének (1) bekezdése értelmében a legalább 50 BGN értékű ingó vagyon vagy az ingatlan vagyon felosztására írásban kerülhet sor, az aláírásokat pedig közjegyzővel kell hitelesíttetni. Önkéntes felosztás esetén az egyes társtulajdonosok közös hagyatékbán fennálló eszmei hányada a közös tulajdonban álló vagyontárgyakból való tényleges részesedés feletti, önálló tulajdonjoggá alakul át.

A bírósági felosztásra a polgári eljárásról szóló törvénykönyv 341. és azt követő cikkei szerinti különleges eljárásban kerül sor. A vagyon felosztására vonatkozó igény nem évül el. E peres eljárás két szakaszból áll.

Az első szakasz a felosztás elfogadhatóságát érinti.

A felosztást kérelmező örökös társ írásbeli kérelmet nyújt be a kerületi bírósághoz, és csatolja a következőket:

1. az örökgyó halottvizsgálati bizonyítványa és az öröklési bizonyítvány;
2. a hagyatéékot érintő bármely igazolás vagy más okirati bizonyíték;
3. a kérelem és a csatolmányok másolata a többi örökös társ számára.

Az első bírósági tárgyaláson bármely örökös társ írásban kérelmezheti további vagyontárgyak hagyatékbá való felvételét. Szintén az első bírósági tárgyaláson vitathatják az örökös társak a többi örökös társ felosztáshoz való jogosultságát, örökrészének terjedelmét, illetve egyes vagyontárgyak hagyatékbá való felvételét.

A felosztásra irányuló eljárásokban a bíróság elbírálja a származással, az örökbecfogadással, a végrendelettel, az okirati bizonyítékok hitelességével, illetve a végrendeleti rendelkezések vagy ajándékok összegének csökkentésére irányuló kérelmekkel kapcsolatos vitákat.

Az első szakasz a felosztás elfogadhatóságáról szóló határozattal zárul. A bíróság meghatározza, hogy mely

vagyontárgyakat mely személyek között kell felosztani, illetve kijelöli az egyes örökösök örökrészét. Ha az ingó javak felosztását a bíróság elfogadhatónak ítéli, arról is dönt, hogy az ingó javak melyik örökös birtokában legyenek.

Ha egy vagy több örökös nem az öröklési jogoknak megfelelően használja a hagyatékot, a bíróság valamely örökös kérelmére – ugyanebben vagy egy későbbi határozatban – dönt arról, hogy melyik örökös melyik vagyontárgyat használja a felosztás végrehajtásáig, illetve, hogy a használók milyen összeget fizessenek a többi örökösnek a használatért.

A második szakasz – maga a felosztás. Ekkor kerül sor az örökrészek meghatározására és a konkrét vagyontárgyak egyes örökösök kizárólagos tulajdonába adására. Ehhez nyilatkozatot fogalmaznak meg a felosztásról, és sorsot húznak. A bíróság a felosztásról szóló nyilatkozatot szakértői vélemény alapján készíti el az öröklésről szóló törvény szerint. A felosztásról szóló nyilatkozattervezet megfogalmazását követően a bíróság idézi a feleket, előadja a nyilatkozatot, és meghallgatja kifogásaikat. Ezt követően a bíróság elkészíti és bírósági ítéletben kihirdeti a felosztásról szóló végleges nyilatkozatot. E nyilatkozat hatálybalépése után a bíróság sorsolásra idézi a feleket. A bíróság a hagyatékot sorsolás nélkül osztja fel az örökösök között, ha az örökrészek meghatározása és a sorshúzás lehetetlennek vagy túlságosan nehéznek bizonyul.

Ha a vagyon oszthatatlan és nem rendelhető hozzá az egyes örökösökhöz, a bíróság elrendeli annak árverésre bocsátását. A felosztásban részt vevő felek ajánlatot tehetnek az árverésen.

Amennyiben az oszthatatlan vagyontárgy az az otthon, amely a házastárs halálával vagy a házasság felbomlásával megszakadt házassági életközösség tulajdonát képezi, és a túlélő házastárs vagy a házasságból született gyermekek feletti szülői felügyeleti jogokkal felruházott volt házastárs nem rendelkezik saját otthonnal, a bíróság e házastárs kérelmére egyetlen örökrészként kezelheti ezt az otthont, és a többi örökösök részét egyéb vagyontárgyakból vagy készpénzben kell teljesíteni.

Ha az oszthatatlan vagyontárgy lakóingatlan, akkor az öröklés megnyíltakor ott élő bármely olyan örökös, aki nem rendelkezik másik lakóingatlannal, kérelmezheti, hogy azt az ő örökrészeként adják ki, míg a többi örökösök örökrészét más vagyontárgyakból vagy készpénzben teljesítik. Ha több örökös felel meg e feltételeknek és nyújt be igényt a vagyontárgy iránt, az a személy élvez elsőbbséget, aki a legmagasabb árat kínálja.

A vagyontárgy odaítélése iránti kérelmet legkésőbb az azt követő első bírósági tárgyaláson kell előterjeszteni, hogy a bíróságnak a felosztás elfogadhatóságáról szóló határozata jogerőre emelkedett. A vagyontárgy értéke a tényleges érték.

Pénzbeli kiegyenlítés esetén az összeget és a jogszabály szerint járó kamatot a vagyontárgy odaítéléséről szóló határozat jogerőre emelkedésétől számított hat hónapon belül kell megfizetni.

Az az örökös, akinek a vagyontárgyat átadták, a pénzbeli kiegyenlítéssel és a jogszabály szerint járó kamat előírt határidőn belüli megfizetésével válik tulajdonossá. A határidőn belüli fizetés elmulasztása esetén a vagyontárgy odaítéléséről szóló határozat érvénytelenné válik, a vagyontárgyat pedig nyilvános árverésen értékesítésre kínálják. A vagyontárgyat át lehet adni más olyan örökösnek, aki megfelel a követelményeknek és az előírt határidőn belül kérelmezte az átadást; ekkor a vagyontárgyat nem kell árverésre bocsátani, feltéve, hogy a másik örökös haladéktalanul kifizeti az abban fennálló részesedésén felüli ellenértéket. A bevételt a többi örökös között arányosan osztják meg.

A felek bíróság által jóváhagyott megállapodása lezárja a bíróság előtti felosztásra irányuló eljárást, és a hagyatékot ezzel felszámolják.

7 Hogyan és mikor válik valaki örökössé, illetve hagyományossá?

Az öröklésre az elfogadással kerül sor. Az örökség elfogadását megelőzően az öröklésre jogosult kezelheti a hagyatékot, és birtokpert indíthat annak megóvása érdekében.

8 Felelős-e az örökös az elhunyt adósságaiért, és ha igen, milyen feltételek mellett?

Az elhunyt hagyatéka utáni megfelelő örökrész (osztatlan örökrész) megszerzésével az egyes örökösök vagy hagyományosok az örökgyógy vagyonának eszmei hányadát és a hagyatéki tartozásokat is megszerzik.

Az örökséget elfogadó örökösök az örökrészük arányában felelnek a hagyatéki tartozásokért.

Az örökséget hagyatéki leltár alapján elfogadó örökös csak az átvett hagyatékok összegéig felel.

Az örökség hagyatéki leltár alapján történő elfogadását írásban kell bejelenteni a kerületi bírósági bíró előtt attól a naptól számított három hónapon belül, amikor az örökös értesült az öröklés megnyíltáról. A kerületi bírósági bíró legfeljebb három hónappal meghosszabbíthatja e határidőt. Az elfogadó nyilatkozatot külön bírósági nyilvántartásba veszik.

A cselekvőképtelen személyek, kormányzati és nem kormányzati szervezetek csak hagyatéki leltár alapján fogadhatják el az örökséget.

Ha az egyik örökös hagyatéki leltár alapján fogadja el az örökséget, a többi örököstárs élhet ennek előnyeivel, az örökség elfogadásához vagy visszautasításához való joguk sérelme nélkül.

A hagyatéki leltárt a polgári eljárásjogi törvénykönyvvel összhangban készítik el.

A hagyatéki hitelezők és a hagyományosok, az öröklés elfogadásától számított három hónapon belül, kezdeményezik az elhunyt vagyonának az örökös vagyonától való különválasztását. Az ilyen különválasztást ingatlanok esetében úgy teljesítik, hogy a telekkönyvi és ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény szerinti eljárás keretében azt bejegyzik az elhunyt ingatlanjaira vonatkozó nyilvántartásba, az ingóságok esetében pedig kérelemmel fordulnak a kerületi bíróhoz, amelyet az öröklés elfogadásáról és visszautasításáról vezetett külön nyilvántartásban rögzítenek.

A különválasztást kérelmező hagyatéki hitelezők és hagyományosok elsőbbséget élveznek azokkal szemben, akik azt nem kérelmezték. Amennyiben hitelezők és hagyományosok egyaránt kérelmezték a különválasztást, az előbbiek elsőbbséget élveznek az utóbbiakkal szemben.

Az elhunytal szemben kiállított végrehajtási lap akár az elhunyt örökösöknek vagyonával szemben is végrehajtható, kivéve ha az örökösök igazolják, hogy az öröklést visszautasították, vagy azt hagyatéki leltár alapján fogadták el. Ha az örökös nem fogadta el az öröklést, a végrehajtó kitűzi az öröklésről szóló törvény 51. cikke szerinti határidőt, és közli az örökös nyilatkozatát az érintett kerületi bíróval, hogy a nyilatkozatot megfelelően nyilvántartásba vehessék.

Az egyik olyan esettel, amelyben az örökös felel az elhunyt tartozásaiért, a korrupcióellenességről és a jogellenesen szerzett vagyontárgyak elkobzásáról szóló törvény 150. cikke foglalkozik, amely rendelkezés kimondja, hogy a jogellenesen szerzett vagyontárgyakat az örökösöktől vagy a hagyományosoktól is elkobozzák a részesedésük mértékében.

Az ilyen helyzetekben az államot az e törvény alapján megillető jogok tíz év elévülési idő elteltével évülnek el, amely a vagyontárgy megszerzésének időpontjától számítandó. Az elévülési idő a törvény IV. részében szabályozott eljárás ideje alatt azonban nyugszik.

9 Milyen dokumentumokat és/vagy információkat kell benyújtani rendszerint az ingatlan bejegyzéséhez?

Az ingatlant és az ingatlannal kapcsolatos jogokat érintő, közzétett végrendeletek másolatát nyilvántartásba kell venni. Általános végrendelet esetén az adott kerületi bíróság illetékességi területén található ingatlan meglétét olyan nyilatkozat tanúsítja, amely a kedvezményezett közjegyző által hitelesített aláírását tartalmazza, és megjelöli a kedvezményezett tudomása szerint az adott bírósági kerületben található ingatlant. A nyilatkozatot a végrendelettel együtt a vagyontárgy helye szerinti kerület nyilvántartó bírójához kell benyújtani.

A nyilvántartó bíró utasítja az ingatlan helye szerinti földhivatalt, hogy jegyezze be az ingatlan tulajdonjogát, és a bejegyzendő okiratokat vegye fel a nyilvánosság számára hozzáférhető nyilvántartásokba.

Az ingatlant és az ingatlannal kapcsolatos jogokat érintő végrendelet két, közjegyző által hitelesített példányát csatolni kell a bejegyzési kérelemhez.

Egyéb, nyilvántartásba vételi kötelezettség tárgyát képező eszköz az ingatlan felosztásáról szóló szerződés, az ingatlan bírósági felosztásának megállapítása, az elhunyt hitelezői vagy hagyományosai által az elhunyt ingatlanjainak elkülönítése iránt tett nyilatkozatok és kérelmek helyébe lépő jogerős bírósági határozatok.

9.1 Kötelező vagy megkeresés alapján kötelező-e a hagyatéki gondnok kijelölése? Ha igen, milyen lépéseket kell tenni?

Hagyatéki gondnok kijelölése nem kötelező. Az örökhagyó a hagyatéki gondnok feladatainak ellátására egy vagy több cselekvőképes személyt jelölhet ki.

Az öröklés megnyíltának helye szerinti kerületi bíróság bírója bármely érdekelt kérelmére határidőt tűz a megnevezett fél számára, hogy fogadja el a kijelölést. Amennyiben a kitűzött határidő anélkül telik el, hogy a megnevezett elfogadná a kijelölést, úgy kell tekinteni, hogy azt visszautasította.

A kerületi bíróság bírója felmentheti a gondnokot, ha az feladata ellátására alkalmatlan, illetve hanyagul, vagy a rábízott feladattal összeegyeztethetetlen módon jár el.

9.2 Ki jogosult végrehajtani az elhunyt végintézkedését és/vagy kezelni a hagyatékot?

Lásd az előző kérdésre adott választ.

Általánosságban véve, ha az elhunyt végrendelet nélkül halt meg vagy nem jelölt ki végrendeletében hagyatéki gondnokot, az örökség elfogadásáig bármely öröklésre jogosult kezelheti a hagyatékot és birtokpert indíthat annak megóvása céljából.

Az örökös, aki hagyatéki leltár alapján fogadta el az öröklést, kezeli a hagyatékot, melynek során köteles ugyanolyan gondossággal eljárni mint a saját ügyeiben. Az ilyen örökös az ingatlanokat az elfogadástól számított öt éven belül, az ingóságokat pedig három éven belül nem idegenítheti el, kivéve ha azt a kerületi bíró megengedi; ellenkező esetben az örökös az elhunyt tartozásaiért korlátlanul felel. Az ilyen örökös köteles elszámolni a hagyaték kezelésével a hitelezők és a hagyományosok felé.

Ha az öröklésre jogosult személy tartózkodási helye ismeretlen, vagy bár ismert a tartózkodási helye, de a hagyaték kezelését nem vállalta, a kerületi bíró hivatalból vagy az érdekelt felek kérelmére hagyatéki gondnokot jelöl ki.

A hagyatéki gondnoknak leltárt kell készítenie a hagyatékról. A hagyatéki gondnok eljár a hagyatéki vagyonnal és a hagyatéki tartozásokkal kapcsolatos követelések tárgyában. A hagyatéki gondnoknak be kell szereznie a kerületi bíró engedélyét, ha a hagyatéki tartozások, a hagyományok visszafizetése, illetve az ingatlanok értékesítése iránt akar intézkedni.

9.3 Mik a gondnok jogai?

A hagyatéki gondnoknak az örökösök és a hagyományosok együttműködésével leltárt kell készítenie a hagyatékról.

A hagyaték a hagyatéki gondnok birtokába kerül, aki kezeli azt, amennyiben erre a végrendeleti rendelkezések teljesítéséhez szükség van.

A hagyatéki gondnok nem jogosult a hagyaték elidegenítésére, kivéve, ha erre szükség van és a kerületi bíróság bírója az örökösök meghallgatását követően ezt engedélyezi.

A kerületi bíró által kijelölt hagyatéki gondnokkal kapcsolatos esetek vonatkozásában lásd a 9.2. kérdésre adott választ.

10 Milyen dokumentumokat állítanak ki rendszerint a hagyatéki eljárás során vagy azt követően a tagállami jog szerint a kedvezményezettek jogállásának és jogainak bizonyítására? Rendelkeznek ezek bizonyító erővel?

Ha az örökgyő kézzel írott végrendeletet hagy hátra, a közjegyző közzéteszi a végrendeletet, ennek során a végrendelet állapotát ismertető nyilatkozatot fogalmaz meg, és feljegyzi a végrendelet felbontását.

A törvényes örökösök e minőségét az elhunyt utolsó lakóhelye szerinti település polgármestere által kiállított öröklési bizonyítvány ismeri el.

Öröklési bizonyítványt csak olyan személy tekintetében adnak ki, aki a halálának napján szerepelt a néesség-nyilvántartásban, és akiről halottvizsgálati bizonyítványt állítottak ki.

Ha az elhunyt nem bolgár állampolgár, a néesség-nyilvántartásban azonban szerepel, és a halotti anyakönyvi kivonatát nem Bulgária területén állítják ki, a külföldi anyakönyvvezető által kiállított halotti anyakönyvi kivonatról készített másodpéldányt vagy kivonatot be kell mutatni az öröklési bizonyítvány kiállítása érdekében. Amennyiben a néesség-nyilvántartás nem tartalmaz minden az öröklési bizonyítvány kiállításához szükséges adatot, be kell mutatni annak az államnak az illetékes hatóságai által kiállított közokiratot, amelynek az adott személy az állampolgára, amely igazolja a családi állapotát, valamint a házastárs, az első fokig a vér szerinti egyenesági rokonok és a második fokig az oldalági rokonok adatait.

A bizonyítványt a polgári nyilvántartásról szóló törvény 24. cikkének (2) bekezdése és a néesség-nyilvántartáson alapuló bizonyítványok kiállításáról szóló rendelet 9. cikke szerint állítják ki. A bizonyítványt a törvényes örökös, az ő jogi képviselője, illetve harmadik személy részére adják ki, feltéve, hogy ez utóbbinak e bizonyítványra jogosultságainak gyakorlása érdekében van szüksége, vagy közjegyző által hitelesített meghatalmazás alapján erre kifejezetten jogosult.

A bizonyítvány kiállításához a következő dokumentumokat kell benyújtani:

- a néesség-nyilvántartási (GRAO) tájékoztató központ formanyomtatványán benyújtott kérelem, amely tartalmazza az elhunyt örökösének adatait; ezt az örökösnek vagy az általa meghatalmazott személynek kell benyújtania;
- a halottvizsgálati bizonyítvány másolata (ha másik település adja ki);
- a kérelmező személyazonosító okmánya;
- közjegyző által hitelesített meghatalmazás, ha a kérelmet meghatalmazott képviselő nyújtja be.

Ez a webhely az [Európa Önökért](#) portál része.

Örömmel vesszük [visszajelzését](#) arról, hogy hasznosnak találta-e az oldalon szereplő információkat.

Last update: 03/09/2021

Ennek a lapnak a különböző nyelvi változatait az Európai Igazságügyi Hálózat tagállami kapcsolattartói tartják fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Sem az Európai Igazságügyi Hálózat, sem a Bizottság nem vállal semmilyen felelősséget, illetve kötelezettséget az e dokumentumban közzétett vagy hivatkozott információk és adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a jogi nyilatkozatban tekintheti meg.